

derved ogsaa er taget Hensyn til at modvirke saadanne Etagers Anvendelse til Beboelse. Hvad de i § 63 omhandlede Tørrestuer angaaer, da har man anseet det nødvendigt, at de underkastes Bygningskommissionens Bestemmelse om, hvorledes de skulle være indrettede, førend de maae tages i Brug, da Erfaringen har vist, at der af saadanne Tørrestuer oftere er opstaaet Ildbrand. Det har ikke været muligt, hvad der ellers er det Duffeligste, i Udkastet at fastsætte, hvorledes saadanne Tørrestuer skulle være indrettede, da dette maa rette sig efter deres Omfang og Bestemmelse, navnlig efter Mængden og Bestaffenheden af de Varer, hvortil de skulle anvendes, og man, ved derom at give almindelige Regler, i mange Tilfælde vilde fordre formeget og i andre for lidet. Afgjørelsen heraf maa derfor i hvert enkelt Tilfælde beroe paa Bygningskommissionens Skøn, der ikke kan forudsættes at ville fordre Andet eller Mere, end hvad der fra Brandvæsenets Side ansees nødvendigt. Man har med Flid valgt Ordet „Næringsbrug“ og ikke „Fabrikbrug“, da der ogsaa ved andre Næringsveie end dem, der drives som Fabrikker, ofte afbenyttes Tørrestuer, der kunne afstedkomme Ildbrand, naar de ikke ere indrettede paa en betryggende Maade.

ad Udkastets § 64.

Til de øvrige Bestemmelser med Hensyn til Brandsfare slutter sig den i denne Paragraph indeholdte, at Loftet ikke maae bestaae af Papiir eller Lærred, udspejndt under eller mellem Bjælkerne. Forbudet gjælder derimod ikke om Papiir eller Lærred, der, som jevnlig er Tilfældet, anbringes umiddelbart paa Gipsdækket eller Brædeløstet istedetfor Loftets Maling, da dette ikke medfører større Fare i Ildbrands-tilfælde end Papiir eller Lærred, som anbringes paa Bæggen, hvortil et blot af Papiir eller Lærred bestaaende Loft let kan antændes, og Ildbrand deraf opstaae.

ad Udkastets § 65.

Med denne § begynder en Række af Bestemmelser, der ere foreslåede af Sundheds-hensyn.

Disse Forrifter ere saagodtsom nye i vor Lovgivning, da der, med Undtagelse af de Regler, der i saa Henseende ere givne i Loven af 19de Marts 1854, ikke i Lovgivningen indeholdes uden ganske enkelte adspredte Bestemmelser i denne Retning. Det maa ogsaa erkendes, at det er forbundet med langt større Vanskelighed at give lovbestemte Bygningsregler i denne Henseende end med Hensyn til Bygningernes Indretning, hvad Brandstikkerheden og de dermed nærmest i Forbindelse staaende Forhold angaaer.

Det i nærværende Paragraph indeholdte Forbud mod at anstryge nogen Bygnings Forhuus, Sides, Mellem eller Baghuus med en ublandet hvid Farve, er bygget paa de skadelige Følger, som disse Farvers Anbringelse paa Bygningerne have, navnlig for Gjenboerne, idet hvide Farver virke uheldigt paa Synet, især med Hensyn til Personer, der allerede have svage Øine. Det Kongelige Sundhedskollegium har allerede for flere Aar siden andraget paa et Forbud i denne Retning, hvorpaa man dog ikke troede dengang at kunne gaae ind, jvfr. Cancellisfrivelse af 30te September 1826. Det er iøvrigt ikke blot ublandet hvid Maling af Bygningerne, der forbydes, men enhver Anbringelse af ublandet hvid Farve, ogsaa naar det skeer ved Hvidtning eller paa anden Maade. Hvorvel den i Pl. af 12te April 1809 § 3 omtalte Affudsning med stødt Glas ikke mere skal være i Brug, har man dog fundet det rigtigst her at gjentage det i bemeldte Lovbestemmelse givne Forbud derimod.

ad Udkastets § 66.

Skjøndt den i denne Paragraph indeholdte Bestemmelse nærmest er foreskrevet for Brandvæsenets Skyld, har den dog tillige Indflydelse paa de sanitaire Forhold, idet den bidrager til, at Gaardspladsene ikke formindres, og den staaer derhos i saa nær Forbindelse med den efterfølgende Paragraph, der handler om Gaardsrummets Størrelse i Almindelighed, at den har sin naturlige Plads paa dette Sted i Udkastet. Det vil iøvrigt sees, at Indholdet af denne Paragraph er noget afvigende fra den i Loven af 19de Marts 1854 § 1 Nr. 6 givne Forfrist.